

HOTĂRÂRE nr. 355 din 11 aprilie 2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor¹

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 46 alin. (2) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru supravegherea sănătății lucrătorilor față de riscurile pentru securitate și sănătate, pentru prevenirea îmbolnăvirii lucrătorilor cu boli profesionale cauzate de agenți nocivi chimici, fizici, fizico-chimici sau biologici, caracteristici locului de muncă, precum și a suprasolicitării diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă.

Art. 2

În sensul prezentei hotărâri, supravegherea sănătății lucrătorilor reprezintă totalitatea serviciilor medicale care asigură prevenirea, depistarea, dispensarizarea bolilor profesionale și a bolilor legate de profesie, precum și menținerea sănătății și a capacității de muncă a lucrătorilor.

Art. 3

Potrivit prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, Ministerul Sănătății Publice este autoritatea competentă în domeniul medicinei muncii și al supravegherii stării de sănătate a lucrătorilor.

Art. 4²

(1) Supravegherea sănătății lucrătorilor este asigurată de către medicii specialiști de medicina muncii.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, medicii specialiști în medicină generală ori în medicină de familie, care au obținut, potrivit legii, atestat în specialitatea medicină de întreprindere, pot desfășura activități în domeniul supravegherii sănătății lucrătorilor, cu excepția încheierii fișei de aptitudine prevăzute la art. 16 alin. (6).

CAPITOLUL II: Obligațiile angajatorilor

Art. 5

(1) Angajatorul trebuie să se aple în posesia unei evaluări a riscului asupra sănătății lucrătorilor.

(2) Evaluarea riscului asupra sănătății se actualizează dacă s-au produs schimbări semnificative din cauza cărora evaluarea ar fi depășită sau atunci când rezultatele supravegherii sănătății o impun.

¹ Cuprinde toate modificările pînă la data de 1 octombrie 2008.

² Modificat de HG 37/2008.

Art. 6

Angajatorii din orice domeniu de activitate, atât din sectorul public, cât și din sectorul privat, sunt obligați să respecte reglementările în vigoare privind supravegherea sănătății lucrătorilor.

Art. 7

Angajatorii sunt obligați să asigure fondurile și condițiile efectuării tuturor serviciilor medicale profilactice necesare pentru supravegherea sănătății lucrătorilor, aceștia nefiind implicați în niciun fel în costurile aferente supravegherii medicale profilactice specifice riscurilor profesionale.

CAPITOLUL III: Servicii medicale profilactice

Art. 8

(1) Serviciile medicale profilactice prin care se asigură supravegherea sănătății lucrătorilor sunt: examenul medical la angajarea în muncă, de adaptare, periodic, la reluarea activității, promovarea sănătății la locul de muncă.

(2) Serviciile medicale profilactice prevăzute la alin. (1) se efectuează potrivit prevederilor anexei nr. 1, precum și ale actelor normative specifice.

(3) În cazuri argumentate medical, științific, statistic, examenele medicale profilactice se vor adapta periodic, specific noilor riscuri profesionale.

(4) Testarea psihologică a aptitudinilor în muncă se face potrivit prevederilor anexei nr. 1.

Art. 9

(1) În sensul prezentei hotărâri, aptitudinea în muncă reprezintă capacitatea lucrătorului din punct de vedere medical de a desfășura activitatea la locul de muncă în profesia/funcția pentru care se solicită examenul medical.

(2) Pentru stabilirea aptitudinii în muncă, medicul specialist de medicina muncii poate solicita și alte investigații și examene medicale de specialitate, suplimentare celor prevăzute la art. 8.

Art. 10

În condițiile în care medicul de medicina muncii face recomandări de tip medical, aptitudinea este condiționată de respectarea acestora, iar în fișa de aptitudine - anexa nr. 5, avizul medical va fi "apt condiționat".

Art. 11

(1) Inaptitudinea temporară în muncă, în sensul prezentei hotărâri, reprezintă incapacitatea medicală a lucrătorului de a desfășura activitatea la locul de muncă în profesia/funcția pentru care se solicită examenul medical privind aptitudinea în muncă, până la reevaluarea sănătății de către medicul de medicina muncii.

(2) În situația în care lucrătorul se află temporar, din cauza unei boli, în situația de incapacitate medicală privind desfășurarea activității la locul de muncă în profesia/funcția pentru care se solicită examenul medical de medicina muncii, medicul de medicina muncii stabilește inaptitudinea temporară până la dispariția cauzei medicale, iar în fișa de aptitudine - anexa nr. 5, avizul medical va fi "inapt temporar".

Art. 12

(1) Inaptitudinea permanentă în muncă, în sensul prezentei hotărâri, reprezintă incapacitatea medicală permanentă a lucrătorului de a desfășura activitatea la locul de muncă în profesia/funcția pentru care se solicită examenul medical privind aptitudinea în muncă.

(2) Toate cazurile de inaptitudine medicală permanentă vor fi rezolvate de către medicii de medicina muncii în colaborare cu medicii de expertiza capacității de muncă, care se vor informa reciproc asupra rezolvării situației de fapt.

Art. 13

Examenul medical al lucrătorilor la angajarea în muncă stabilește aptitudinea/aptitudinea condiționată/inaptitudinea permanentă sau temporară în muncă pentru profesia/funcția și locul de muncă în care angajatorul îi va desemna să lucreze privind:

- a) compatibilitatea/incompatibilitatea dintre eventualele afecțiuni prezente în momentul examinării și viitorul loc de muncă;
- b) existența/inexistența unei afecțiuni ce pune în pericol sănătatea și securitatea celorlalți lucrători de la același loc de muncă;
- c) existența/inexistența unei afecțiuni ce pune în pericol securitatea unității și/sau calitatea produselor realizate sau a serviciilor prestate;
- d) existența/inexistența unui risc pentru sănătatea populației căreia îi asigură servicii.

Art. 14

În funcție de rezultatul examenului medical la angajarea în muncă, medicul de medicina muncii poate face propuneri pentru:

- a) adaptarea postului de muncă la caracteristicile anatomice, fiziologice, psihologice și la starea de sănătate a lucrătorului, în situația prevăzută la art. 15 lit. b);
- b) îndrumarea persoanei care urmează a fi angajată către alte locuri de muncă;
- c) includerea în circuitul informațional și operațional din sistemul sanitar a acelor persoane care necesită o supraveghere medicală deosebită.

Art. 15

Examenul medical la angajarea în muncă se efectuează pentru:

- a) lucrătorii care urmează a fi angajați cu contract individual de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată;
- b) lucrătorii care își schimbă locul de muncă sau sunt detașați în alte locuri de muncă ori alte activități;
- c) lucrătorii care își schimbă meseria sau profesia.

Art. 16

(1) Examenul medical la angajarea în muncă se face la solicitarea angajatorului, care va completa fișa de solicitare a examenului medical la angajare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, și fișa de identificare a factorilor de risc profesional, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) În situația schimbării locului de muncă, lucrătorul este obligat să prezinte copia dosarului medical de la serviciul medical de medicina muncii de la locul său de muncă anterior.

(3) Examenul medical la angajarea în muncă constă în:

- a) anamneză medicală profesională și neprofesională și examenul clinic general, conform modelului dosarului medical prevăzut în anexa nr. 4;
- b) examenele medicale clinice și paraclinice, conform modelului de fișă prevăzut în anexa nr. 1.

(4) La indicația medicului de medicina muncii, pentru stabilirea incompatibilităților medicale cu riscurile profesionale evaluate, examenul medical la angajarea în muncă pentru locurile de muncă și activitățile cu expunere la factori de risc profesional cuprinde și examene medicale suplimentare celor prevăzute în anexa nr. 1.

(5) Rezultatele examenului clinic și ale celorlalte examene medicale se înregistrează în dosarul medical.

